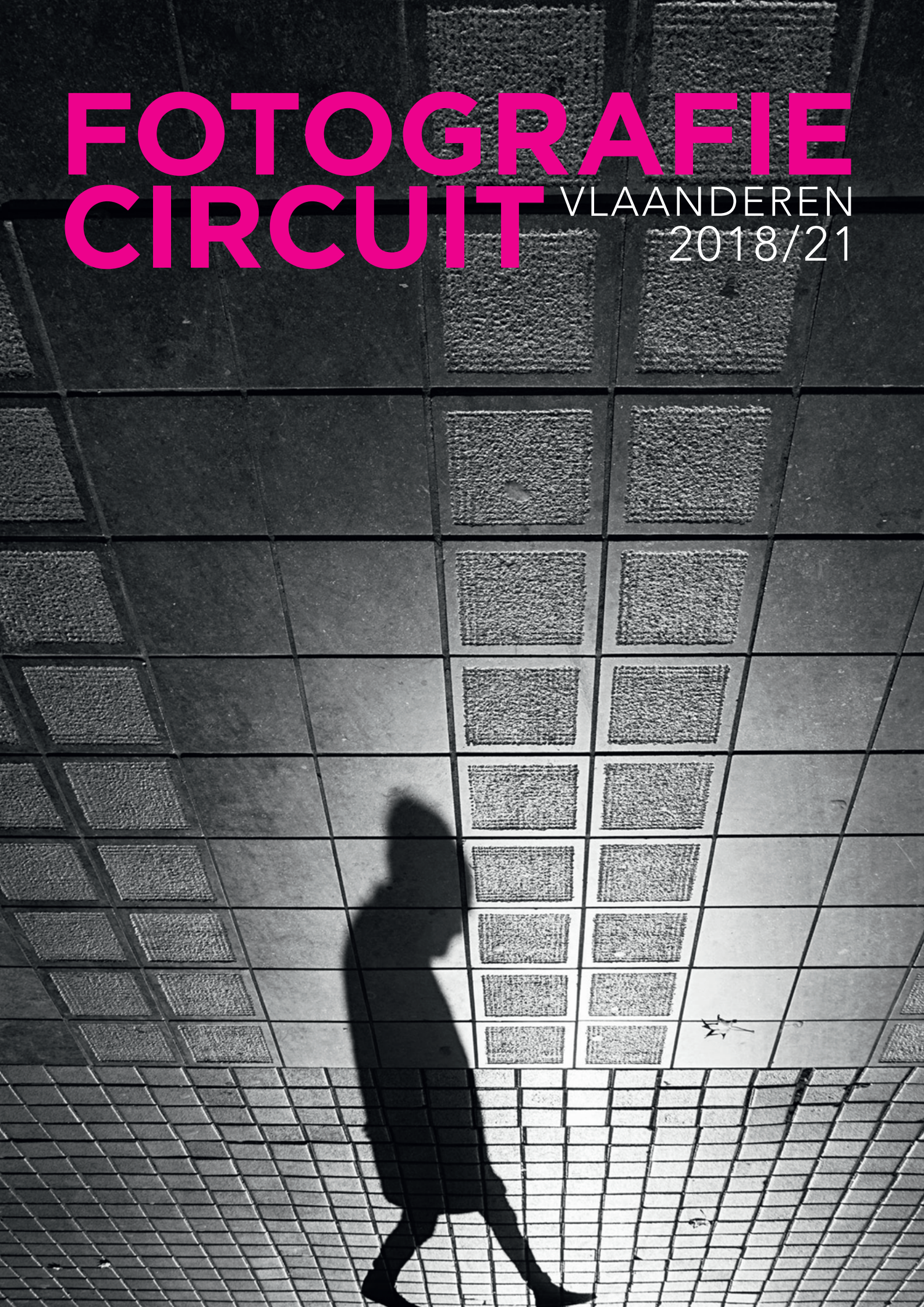

FOTOGRAFIE

CIRCUIT

VLAANDEREN

2018/21

FOTOGRAFIE CIRCUIT

VLAANDEREN

Colofon

Deze catalogus werd uitgegeven bij de selectie van het Fotografiecircuit Vlaanderen 2018-2021, dat tot maart 2021 op rondreis zal zijn langs de deelnemende cultuurcentra en is een coproductie van deze centra.

coördinatie en redactie

Jan Van Broeckhoven

vormgeving

Luc Clottemans, Graphius

drukwerk

Graphius Gent
Eekhoudriesstraat 67
B-9041 Gent
09 218 08 41
info@graphius.com
www.graphius.com

verantwoordelijke uitgever

Jan Van Broeckhoven
p/a Elcker-ik Centrum
Breughelstraat 33
2018 Antwerpen

foto cover

Sylvie Vandewalle

Copyright van de foto's berust bij de fotografen

EVEN VOORAF

Bij de opening van het Filmhuis te Antwerpen in 1978, organiseerde ik er een eerste fotografietentoonstelling. Toen kon ik nog niet vermoeden dat dit zou uitgroeien tot wat nu het Fotografiecircuit Vlaanderen is. Een eerste vraag om de maandelijkse tentoonstellingen over te nemen kwam van het cultuurcentrum van Turnhout. Daarna volgden andere cultuurcentra uit Antwerpen en Brabant. Even later volgden Limburg en West-Vlaanderen en ten slotte Oost-Vlaanderen. Momenteel doet het circuit 18 locaties aan. We kunnen dus terecht spreken van een duidelijke spreiding over heel Vlaanderen.

Het circuit start nu, sinds de sluiting van het Filmhuis in 1987, in het Elcker-ik Centrum te Antwerpen. Maandelijks begint een nieuwe, individuele tentoonstelling van een fotograaf er haar tocht. Enkel in de zomerperiode is er een maand relatieve rust. Jaarlijks krijgen 11 nieuwe fotografen een kans om hun werk te confronteren met een ruim publiek in de 18 cultuurcentra. Dit betekent dat er op jaarbasis 198 tentoonstellingen georganiseerd worden, gespreid over Vlaanderen.

Het Fotografiecircuit Vlaanderen wil op die manier vooral de Vlaamse fotografen een mogelijkheid bieden om met hun werk naar buiten te komen. Op de eerste plaats wordt naar kwaliteit en variatie gezocht bij die fotografen, die nog niet zoveel kansen gekregen hebben. De lijst van alle fotografen, die ooit deelnamen aan het circuit, is indrukwekkend en er zijn er heel wat die ondertussen naam hebben gemaakt, terwijl anderen in alle bescheidenheid verder werken.

Het Fotografiecircuit Vlaanderen vult duidelijk een leemte. Iedereen, die met fotografie begaan is in Vlaanderen, weet dat de mogelijkheden voor fotografen om tentoon te stellen nog steeds beperkt zijn. Het Fotografiecircuit koos bewust voor de cultuurcentra als tentoonstellingsplatform. Op elke locatie is er een vast publiek gegroeid, maar worden ook telkens de vele bezoekers van de cultuurcentra, al dan niet voorbereid, met het werk van de fotografen geconfronteerd. Het Fotografiecircuit wil dus duidelijk de stap zetten naar het grote publiek en zich niet enkel richten tot de 'kenners'.

Dat het Fotografiecircuit in zijn opzet slaagt, kan gemeten worden aan de talrijke aanvragen van fotografen om tentoon te stellen en aan de positieve reacties van het al dan niet gespecialiseerde publiek. Dat is uiteraard een stimulans om verder te gaan en nieuwe stappen te zetten.

Zo werd in 2006 voor de eerste maal in het FoMu te Antwerpen een overzichtstentoonstelling gerealiseerd met een selectie uit het werk van fotografen die tijdens de periode 2003-2006 in het kader van het Fotografiecircuit tentoonstelden. Dit gebeurde begin 2010 opnieuw voor 2006-2009, in het najaar van 2012 voor 2009-2012 en in het najaar van 2015 voor 2012-2015. In het najaar van 2018 volgen dan 2015-2018.

Deze brochure wil een overzicht bieden van de fotografen, die gedurende het seizoen 2018-2019 te Antwerpen starten met het tentoonstellen van hun werk. Als de tentoonstellingen voorbij zijn, blijft ze de stille getuige van wat gebeurd is. Zij kan ook, zowel door het Fotografiecircuit zelf als door de fotografen, gehanteerd worden als instrument om te informeren.

Ik wil dan ook graag allen danken, die een bijdrage hebben geleverd om deze publicatie tot stand te brengen en die er ook voor zorgen dat het Fotografiecircuit op een vlotte manier door Vlaanderen blijft rondreizen. Dit kan alleen maar door de inzet van zeer velen, en in het bijzonder de medewerkers en de verantwoordelijken van het Elcker-ik Centrum en de deelnemende cultuurcentra, zonder de fotografen zelf te vergeten. Hun werk geeft het Fotografiecircuit Vlaanderen immers zijn bestaansrecht en -reden.

Jan Van Broeckhoven,
Coördinator.

Meer info?

Wie meer informatie wenst over het Fotografiecircuit Vlaanderen of de tweemaandelijks nieuwsbrief 'Foto-info' wenst toegestuurd te krijgen kan contact opnemen met Jan Van Broeckhoven, coördinator: jan.van.broeckhoven@atv.be +32 496 262 618

Fotografen die willen deelnemen aan het circuit en wensen uitgenodigd te worden voor de volgende selectie geven best hun coördinaten aan hem door.

Alle exposities zijn gratis toegankelijk

Het fotografiecircuit is bijna twee jaar onderweg. Wijzigingen zijn dus altijd mogelijk. Indien u een bezoekje wil brengen, is het dus best om vooraf even contact op te nemen met de locatie in kwestie of de website van de locatie te raadplegen. Hou er ook rekening mee dat sommige centra tijdens de vakantieperiodes gesloten zijn.

EEN OVERZICHT

PAG. 5 Pieter Jan Meuwissen

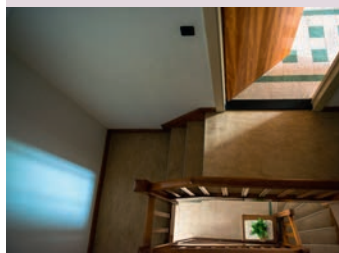
PAG. 6 Evie Ellen Lippens

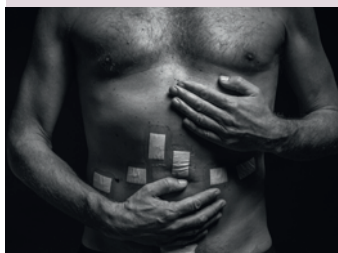
PAG. 7 Guido Van den Troost

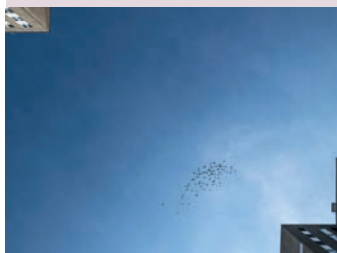
PAG. 8 Nick Claeskens

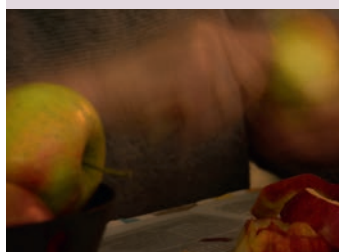
PAG. 9 Tine De Wilde

PAG. 11 Patrick Verbeeck

PAG. 12 Marc Van Beneden

PAG. 13 Anny Moons

PAG. 14 Jeffrey De Keyser

PAG. 15 Stephanie Vandeput

PAG. 10 Sylvie Vandewalle

DE LOCATIES [IN CHRONOLOGISCHE VOLGORDE]

1. ELCKER-IK CENTRUM

Breughelstraat 33, 2018 Antwerpen
+32 3 2186560
www.elcker-ik.be

2. CC TER DILFT

Sint-Amandsesteenweg 41-43, 2880 Bornem
+32 3 8906930
www.terdilft.be

3. CC DE STER

A. Van Landeghemstraat 101, 2830 Willebroek
+32 3 8669200
www.ccdester.willebroek.be

4. GC DE ZANDLOPER

Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel
+32 2 4607324
www.dezandloper.be

5. CC DE PLOTER

Kerkstraat 4, 1742 Ternat
+32 2 5824433
www.ccdeploter.be

6. CC ZWANEBOEG

Cultuurplein 1, 2220 Heist-op-den-Berg
+32 15 228356
www.zwaneboeg.be

7. CC ACHTEROLMEN

Van Eycklaan 72, 3680 Maaseik
+32 89 569956
www.achterolmen.be

8. CC DE KIMPEL

Eikenlaan 25, 3740 Bilzen
+32 89 519530
www.dekimpel.be

9. CC PALETTE

Jeugdlaan 2, 3900 Overpelt
+32 11 645952
www.palette.be

10. CC EVERGEM-STROMING

Weststraat 31, 9940 Evergem-Sleidinge
+32 9 3585100
www.evergem.be/cultuurcentrum

11. CC GILDHOF

Sint-Michielstraat 9, 8700 Tiel
+32 51 428220
www.gildhof.be

12. CULTUURHUIS DE LEEST

Sint-Jorisstraat 62, 8870 Izegem
+32 51 337610
www.deleest.be

13. CC DE BROUCKERE

Aartrijkestraat 6, 8820 Torhout
+32 50 221150
www.ccdebrouckere.be

14. CC HET PERRON

Fochlaan 1, 8900 Ieper
+32 57 239480
www.hetperron.be

15. CC DE STEIGER

Waalvest, 8930 Menen
+32 56 515891
www.ccdesteiger.be

16. CC GULDENBERG

Acaciastraat 1, 8560 Wevelgem
+32 56 433490
www.ccwevelgem.be

17. HET GASTHUIS

Gasthuisstraat 22, 3200 Aarschot
+32 16 562505
www.hetgasthuis.be

18. CC 'T AAMBEELD

della Faillelaan 34, 2630 Aartselaar
+32 3 8772875
www.cultureelcentrumaartselaar.be

PIETER JAN MEUWISSEN

VANAF 1 OKTOBER 2018

FROM THE DUST LANDS

De klimaatopwarming lijkt te zorgen voor een ongeziene catastrofe. De stijgende temperaturen en dalende neerslag leiden tot het uitbreiden van woestijngebieden. 'From the Dust lands' is het resultaat van een extreme visuele verbeelding van een post-apocalyptische, woestijn geworden wereld. In deze fictieve, doch realistische, plek overleeft de mens in meedogenloze omstandigheden. Drinkbaar water en natuurlijke rijkdommen zijn schaars en worden met militaire macht beschermd. Een occasionele ruïne herinnert aan de beschaving die er voorheen heerste.

In zijn werk besteedt Pieter Jan Meuwissen een bijzondere aandacht aan mensen die vandaag overleven in deze extreme omstandigheden. Hun verhaal kan ons veel leren over de wereld waarin we morgen misschien zullen leven.

Voor deze fotoreeks bezocht hij woestijngebieden in Egypte en Ethiëpie. In het midden van deze godverlaten streken onderzocht hij het effect van de verwoestende klimaatelementen op de mens en het landschap.

De resulterende reeks toont stoffige, dorre landschappen met hier en daar een teken van menselijke aanwezigheid. De bewuste overbelichting en reductie tot topografische essentie werken de vervreemding en afstandelijkheid van de landschappen in de hand. Het is dan ook verwonderlijk dat deze schrille beelden van een verbleekte toekomst een zekere pracht en aantrekkingskracht hebben. Dit contrast tussen onbehagen en schoonheid staat dan ook centraal in deze reeks.

PIETER JAN MEUWISSEN

0495 92 26 98

pieter_meuwissen@hotmail.com

pietermeuwissen.wixsite.com/photographyporfolio

EVIE ELLEN LIPPENS

VANAF 5 NOVEMBER 2018

A SOMBRA DO DESEJO

Deze fotoreeks maakt deel uit van het bachelorproject dat Evie Ellen Lippens tot stand bracht in samenwerking met Lore Mechelaere, beiden student aan het KASK – HoGent (resp. fotografie en film). Door verder te kijken dan uitsluitend het medium fotografie resulteerde dit project in een combinatie van een gevoelsmatig opgebouwde kortfilm en fotoreeks.

In het Nederlands wordt saudade vaak vertaald door weemoed, heimwee of melancholie. Er is een band met het liefdesgevoel dat ontstaat door scheiding van een geliefde in ruimte of tijd of het beschrijft het bittere gevoel dat men kan ervaren als men achtervolgd wordt door eigen herinneringen, maar geen stem kan vinden om zich te bevrijden. *A Sombra Do Desejo* is een poëtische reeks over Fernanda, een Portugese vrouw, die als het ware gevangen zit in haar eigen gevoelswereld van saudade. Ze

klampt zich vast aan haar herinneringen en komt terecht in een toestand waarin ze zelf het onderscheid niet meer kan maken tussen heden en verleden. Het is voor de toeschouwer een uitdaging om het onderscheid te maken tussen de werkelijkheid en de suggestie.

De reeks krijgt een bevreemdend karakter door de opgebouwde spanning. De paradox tussen het gevoel van verdwalen en de drang om alles onder controle te hebben speelt een belangrijke rol. In het leven moet men leren 'loslaten'. Men kan de fotoreeks bekijken op het ritme van de golven, op een eigen ritme, men kan zich als het ware laten meevoeren met de deiningen van het water om tot een diepere beleveniswereld toe te treden, de wereld van herinneringen uit het verleden of de droomwereld van de toekomst. Herinneringen lijken zich te versmelten tot de wens naar een betere toekomst die voor ons ligt.

De sfeerbeelden, die in Portugal werden gemaakt, fungeren als metafoor voor de gedachten van het hoofdpersonage. Het uitgangspunt is de mens, met zijn eigen belevenissen, al dan niet in het heden of uit het verleden. Het publiek kan zich laten meeslepen in het verhaal en het is een uitdaging om het overheersende, weemoedige gevoel van deze reeks te ontdekken. De aandachtige toeschouwer zal plezier putten uit het spel tussen realiteit en fictie, als de reflectie van het dagelijkse leven. Hoewel men kijkt naar filmstills en foto's, waardoor de tijd even lijkt stil te staan, zal men door de opeenvolgende opbouw van de beelden de continuïteit en de diepere betekenislaag van het verhaal aanvoelen.

EVIE ELLEN LIPPENS
0478 33 27 31
lippensevie@gmail.com

GUIDO VAN DEN TROOST

VANAF 3 DECEMBER 2018

BLOEM

Guido Van den Troost raakte verstrikt en verstrengeld in het amateurkunstenleven door zijn job als cultuurbeleidscoördinator in Meise. En toen hij mee aan de wieg stond en zorgde voor een dynamische uitbouw van het cultuurhuis “De Muze van Meise”, vanaf 2001, leerde hij ook de professionele cultuurwereld zeer goed kennen. Het moest evenwel duren tot zijn loopbaan was afgerond (2016) eer hij zichzelf met een gerust geweten “artiest” durfde te noemen. Een amateurfotograaf, met de nadruk op het gedeelte in dat woord dat een link legt met “liefde”. Liefde voor een hedendaagse kunsttak, die niet alleen zeer toegankelijk is, maar ook bijzonder uitgebreid en gevarieerd. Fotograferen was een levenslange interesse die sluimerend aanwezig bleef tot rond 2015 de passie in alle hevigheid ontstak voor alles wat met het maken en bekijken van foto's te maken heeft. Een opleiding zorgde voor olie op het pas ontloken vuur en in januari

2018, volgde al een eerste tentoonstelling in het Cultuurcentrum van Asse (de thuisbasis). Op die eerste expo “33T + Bloem” werden, voor het “33T”-gedeelte, de foto's uit een intussen al redelijk gestoffeerd en gevarieerd archief geselecteerd, om te fungeren als coverfoto's voor fictieve LP's. Dat gedeelte van de expo werd immers een hommage aan de platenwinkel, zoals die jarenlang met grote gretigheid door Guido bezocht werd. Een cultuurfenomeen dat niet meer bestaat zoals het in de gouden jaren van de platenindustrie bestond en toen niet alleen veel muziek openbaarde, maar tegelijk ook zorgde voor een grafische ontdekkingsreis voor de gepassioneerde melomaan. Die invalshoek maakte het voor de fotograaf ook mogelijk om veel verschillende aspecten van zijn werk te tonen. Het tweede deel van de expo was “Bloem” en daar werden voor het eerst foto's getoond uit de reeksen foto's van bloemen, die een afstandelijke en niet-romantische

blik op de natuur tonen en tegelijk ook illustratie zijn van een (ontdekkings)reis door de wereld van de fotografie, met foto's die een fascinatie voor het werk van Karl Blossfeldt uitdrukken en andere uitstapjes waar de invloed van Irving Penn of Ed Ruscha duidelijk voelbaar is. Een bijzondere reeks vormt de “Bevroren Zomer”-serie, waar de bloemen zich uit barstend ijs schijnen los te rukken en een kille, bevreemdende aanblik bieden, die hun elegantie scherp aflijnt. De bloemenfoto's inspireerden Monika Macken (weduwe van Ward Ruyslinck) tot het schrijven van een reeks “flitsverhalen”, die in 2018 werden uitgegeven in een fotoboekje in een gelimiteerde oplage van 128 exemplaren. Momenteel werkt Guido Van den Troost aan een afstudeerproject, dat in 2019 zal worden tentoongesteld in Aalst.

GUIDO VAN DEN TROOST

0475 40 23 43 - guido.vandentroost@pandora.be

NICK CLAESKENS

VANAF 7 JANUARI 2019

BUS STOP

Globalisatie is bijna overal waarneembaar in het dagelijkse leven. Mensen doen amper nog inkopen bij een kleine zelfstandige. Grootwarenhuizen bezoeken of aankopen doen via internet is nu bijna overal gangbaar. De kleine zelfstandige krijgt het daardoor zwaar te verduren en moet, vaak noodgedwongen, de zaak die misschien al generaties lang in de familie zit sluiten. Ook het begrip 'sociaal contact' wordt hierdoor beïnvloed. Wat er de afgelopen jaren gebeurde, is dat zij dan hun winkel sloten of dat ze hun zaak aan een grote holding verkochten, waarna de winkel opgenomen werd in het groter geheel.

Nick besloot dit fenomeen op zijn manier in beeld te brengen, met een brok humor en een sociale insteek. De kleinschalige, familiale busbedrijven in Vlaanderen. Nick kwam op het idee toen hij op de dagelijkse fietstochten

naar zijn werk de beschilderingen op bepaalde bussen zag veranderen.

Er kwamen vaak andere namen in de plaats of de oorspronkelijke naam werd ergens in het klein vermeld. Hij besloot uit te zoeken wat hier de oorzaak van was. Al snel kwam hij tot de vaststelling dat dit fenomeen deel uitmaakte van dat globaliserende effect. Hij maakte er vervolgens zijn doel van, om hun (nu nog) dagelijkse activiteiten in beeld te brengen, voordat het binnenkort misschien te laat zou zijn. Twee jaar had hij nodig om mee te reizen en af te beelden wat hij wilde bereiken.

De mens achter het stuur, de werkomgeving, de klanten, de plaatsen waar zo'n bus naartoe reed... Allemaal om een zo compleet mogelijk beeld te scheppen van wat hen zo sterk maakte, maar tegelijk ook heel broos ten opzichte van zo'n holding. Deze reeks is geen aanklacht tegen die holdings. Hij probeerde

om een bepaald gevoel in beeld te brengen. Het sociale en menselijke klimaat dat in die bedrijven leeft. Zo kan de kijker zich vaak erg goed identificeren met bepaalde beelden. Iedereen zat wel eens in zo'n bus: met een schoolreis, naar zee... Voor veel van die passagiers is zo'n bus ook de enige manier om eens een uitstap te kunnen maken. Vervolgens ging Nick op zoek naar een uitgeverij die zijn verhaal in boekvorm wilde afdrukken. Die zoektocht was erg moeilijk. Het boek is er uiteindelijk na een jaar gekomen en ligt nu in de winkels in België en Nederland. 'Bus Stop' is een project waarin Nick zichzelf als mens is tegengkomen, op de bus, ergens in Vlaanderen. Goeie reis!

NICK CLAESKENS

0473 26 39 57

info@nickclaeskens.com

www.nickclaeskens.com

TINE DE WILDE

VANAF 4 FEBRUARI 2019

PLACES OF HOME

Tine De Wilde is freelance fotografe. Het idee voor Places of Home ontstond na een bezoek aan haar grootvader. De Wilde maakte enkele portretfoto's van hem en fotografeerde vervolgens plaatsen en objecten in huis die haar van reeds als kind heel vertrouwd waren. Toen ze later door de foto's bladerde, waren het niet de portretfoto's die de sterkste indruk op haar maakten, maar wel de beelden van fragmenten in het huis die onlosmakelijk verbonden waren met haar grootvader.

Voor deze reeks trok De Wilde *next door*. In eigen streek zocht ze negentigplussers thuis op. Zij maakten de Tweede Wereldoorlog bewust mee en bouwden daarna hun leven op, in alle eenvoud, voor de komst van de heersende consumptiemaatschappij.

De Wilde ging rond in hun woning en fotografeerde er fragmenten van objecten en ruimtes. Ze ensceeneerde niets en werkte met het aanwezige licht dat vaak gefilterd door een rolluik of gordijn naar binnen viel. Haar zoektocht in de stille, karaktervolle vertrekken was een intrigerende en haast contemplatieve beleving.

Places of Home is een poëtisch fotodocument van hedendaagse stillevens van kleine verhalen en vroegere tijden. Het zijn stille beelden die beroeren door de vergankelijkheid, herkenbaarheid en eenvoudige schoonheid. De taferelen worden als het ware portretten van de bewoners die deze plaatsen vormgaven en ze een leven lang (be)leefden. Ze zijn nagenoeg verdwenen.

De fotografische beelden blijven, als een poëtisch eerbetoon: de waakvlam van een gasbrander, een losgelopen vloertegel, een briefje bij de telefoon, het koordje aan een lichtschakelaar, een gevallen magnoliablad...

TINE DE WILDE

0494 59 99 51

tine@dewildesite.be

www.dewildesite.be

SYLVIE VANDEWALLE

VANAF 11 MAART 2019

SOL'ETUDES

Sylvie Vandewalle werd geboren in 1970 in Roeselare en woont intussen al 30 jaar in Antwerpen.

Na jaren werkzaam te zijn geweest in de modesector keerde ze de voorbije jaren terug naar haar eerste liefde : de fotografie. Vorig jaar studeerde ze af en sinds dit jaar vervolmaakt ze haar studies met een opleiding aan de Academie voor Schone Kunsten.

Haar portfolio toont sterke zwart-wit portretten, street photography, met een stille maar rake observatie, impressies van haar reizen en recentelijk meer experimenteel werk dat aanleunt bij de hedendaagse schilderkunst.

Kenmerkend voor haar stijl zijn eenvoud, verstillend en rust. Een voorliefde voor abstracte lijnen en architectuur en een mysterieuze of nostalgische sfeer. Het

solitaire komt terug als leidmotief in veel van haar foto's. Zelf eerder introvert, geeft ze de voorkeur aan het hanteren van de camera op een bescheiden manier, zonder zich op te dringen aan haar subjecten. Vandaar ook haar voorkeur voor schaduwen en reflecties.

SOLETUDES :

Sol(m): grond; vloer; bodem;
bodemoppervlak

Etudes(v): bestudering; studie; onderzoek;
schets

Solitude(v): eenzaamheid; verlatenheid;
alleen zijn zonder eenzaam te zijn.

Deze sfeervolle wereld van bevreemdende, mysterieuze personages nodigt ons uit om in interactie te gaan met ons onderbewustzijn. Pure en beklijvende zwart-wit foto's die de menselijke schaduwkant blootleggen. De Sol'Etudes confronteren ons met gevoelens

die we misschien liever verdringen, of ons doen glimlachen door hun speelse of cartooneske karakter.

SYLVIE VANDEWALLE

0475 23 84 17

sylvie.vandewalle@live.be

www.sylvievandewalle.be

PATRICK VERBEECK

VANAF 1 APRIL 2019

GLEASON SCORE 7

Patrick Verbeeck is geen onbekende in editoriale kringen. Zijn werk verscheen in allerlei tijdschriften en publicaties, op nationale en internationale websites en in De Standaard. Maar nu wil hij meer inzetten op zijn vrij werk en het gewone publiek via tentoonstellingen met zijn beelden laten kennis maken. De laatste 5 jaar investeerde hij aanzienlijk wat tijd in eigen artistieke projecten, vooral rond landschap en architectuur en rond de mogelijke spanning tussen die beide elementen. Als fotograaf heeft hij een alert oog en een uitgesproken feeling voor het 'unheimliche' van een locatie. De beheersheid van zijn beelden en zijn vlekkeloze techniek kenmerken zijn werk. Toch beperkt hij zich in zijn vrij werk niet tot puur registrerende en afstandelijke documentaire fotografie. Hij weet wat een beeld nodig heeft. Hij schept sfeer en roept emoties op. Zijn foto's hebben een ziel en vertellen verhalen. Afgelopen zomer

kreeg fotograaf Patrick Verbeeck onverwacht het harde verdict van 'prostaatkanker'. Een 'Gleason Score' (die de kwaadaardigheid van de tumor meet) van 7 gaf aan dat het om een vrij agressieve vorm van kanker ging. Een volledige verwijdering van de prostaat - met risico op blijvende ongemakken als impotentie en incontinentie - drong zich op. Het nieuws was een zware psychologische schok voor de fotograaf. Toch bleef hij niet bij de pakken zitten en was hij vastbesloten iets moois te creëren uit deze negatieve ervaring. De krachtige, gedurfde, emotionele en zeer persoonlijke reeks 'Gleason Score 7' gaat over angst en hoop, over leven en dood. De fotograaf ontvouwt hier een melancholische, desolate maar zeer fascinerende en poëtische wereld. Via metaforische natuurbeelden, drukt hij zijn gedachten en gevoelens uit, van aan de diagnose tot enkele maanden na de operatie. Als kijker kan je meekijken in

zijn hoofd en voel je zijn emoties letterlijk wegen. Hoewel de algemene teneur donker is, spreekt er ook hoop uit de aanwezige lichtpunten. In tegenstelling tot borstkanker, is prostaatkanker nog één van de laatste taboes in onze maatschappij. Hiermee wil de fotograaf in dit fotografisch essay komaf maken. Hij wil de ziekte een gezicht geven door de evocatieve natuurbeelden (die zijn innerlijk vertegenwoordigen) te combineren met zelfportretten en niet-schokkend visueel bewijsmateriaal van zijn opname en van de ingreep. Het onderwerp moet eindelijk bespreekbaar worden en daar kan een reeks exposities in cultuurcentra uitermate toe bijdragen.

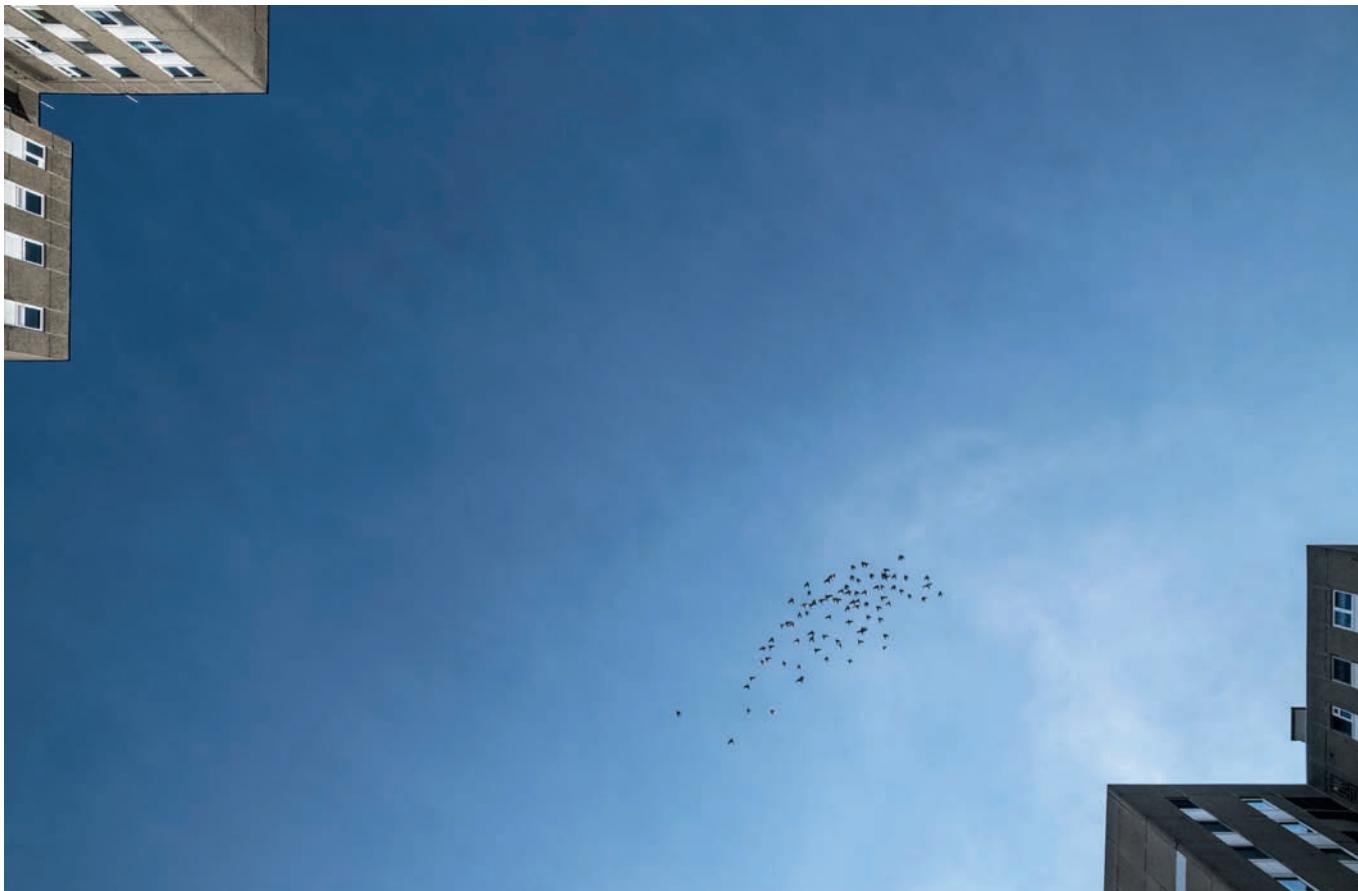
PATRICK VERBEECK

0495 27 99 51

patsfoto@me.com - www.patrickverbeeck.be

MARC VAN BENEDEN

VANAF 6 MEI 2019

COMPLEX VLAANDEREN

Als hij spreekt over wansmakelijk moderne kantoorbuildings en gigantische woonblokken in getto formatie, kan iedereen zich onmiddellijk enkele gebouwen voor de geest halen. Niet zo moeilijk aangezien de afgelopen decennia er behoorlijk wat exemplaren zijn opgetrokken. In vele buurten, wijken en steden drukken ze hun stempel op het uitzicht. Op de een of andere manier hebben ze een bepaalde aantrekkingskracht op deze fotograaf. Ofwel omwille van het extreem modern karakter ofwel omwille van de pijnlijk verouderde en armzalige staat waarin sommige wooncomplexen zich bevinden. Het idee dat het een werkplek of thuishaven is waarvan waarschijnlijk de doelgroepen zo extreem verschillen, is voor hem een fascinerend uitgangspunt. Naast de “armzalige” torenbouw, hoor je vaak mensen schampere opmerkingen maken over onze chaotische en onwillekeurige samenhang van bouwstijlen en aanbouwsels. Vlaanderen lijkt een allegaartje

te zijn van bouwsels waar menige Vlaming van gedacht heeft dit als goede klusser tot een goed einde te kunnen brengen. Desondanks vormt dit een onuitputtelijke bron van beelden voor deze fotograaf. Ieder heeft zijn eigen stijl en idee en mocht er, tot voor kort, rustig op los klooiën. Weg met de eenheidsworst van de buurlanden. Lang leve de individuele gedachte en uitwerking van ons huisje, tuintje en boompje. In de reeks ‘complex Vlaanderen’ wil hij beide thema’s aan bod laten komen. De blokken, buildings en appartementen heeft hij getracht gestileerd weer te geven. Hij is op zoek gegaan naar lijnen en vormen in de complexen die hij dermate in beeld heeft gebracht waardoor er een nieuwe sfeer of kijk tot stand komt. Verder is hij, in de wanorde of wispelturigheid van sommige straten en buurten, op zoek gegaan naar ritmiek, reflecties en interessante schaduwen. Doorheen zijn beelden zijn soberheid en strakheid vaste parameters. Dit zorgt voor een

samenhang in zijn beeldenreeks. Eigenlijk is Marc Van Beneden een zwart-wit fotograaf. Desondanks heeft hij dit onderwerp in kleur uitgewerkt omdat het juist in de verf zet hoe saai, schrijnend of extreem sober sommige onderkomens wel zijn. Het versterkt het werk in plaats van dat het je afleidt van de essentie. De bedoeling van de fotograaf is de mensen intenser te laten kijken naar hun omgeving. Door wat meer stil te staan in hun eigen buurt of stad en tijd te nemen om bepaalde plaatsen of gebouwen in alle rust te bekijken, ga je soms tot leuke ontdekkingen komen. Het geeft mensen de kans om schoonheid of bijzonderheden te ontdekken in hun eigen omgeving. En helaas ... soms blijven bepaalde plekken pijnlijk triest.

MARC VAN BENEDEN

0484 63 05 88

max.van.beneden@gmail.com

www.marcvanbeneden.eu

RUSTIG AAN...

Voor een foto geldt hetzelfde principe als voor een schilderij. Je moet componeren en een stabiel evenwicht zoeken (...)

Het schone is overal om ons heen, het wemelt ervan, maar "je moet het zien", het door middel van je lens isoleren en omlijsten.

Voorwoord voor Paris, 80 photographies de Moï Ver, 1931

Anny Moons °1947 houdt van soberheid, natuurlijke tinten en vormen.

Fotografie is voor haar een middel om haar visie op de realiteit weer te geven, om te creëren met haar hart, niet met haar verstand. Deze visie is haar waarheid. Iedereen denkt en voelt op een andere manier. Ze schept plezier in het spelen met licht en schaduw, helderheid, lichtkracht, saturatie, tinten, scherppte, onscherpte, uitvergroting van details...

Ze streeft er naar om "te zien wat anderen niet zien".

Vertrekpunt voor deze serie zijn alledaagse bezigheden, maar in slow motion.

Toen ze stopte met werken in de human resources sector, besliste ze pertinent om zich niet meer te 'haasten', als reactie op het hectische, de multitasking van onze tijd. Ze wil zich niet meer laten dwingen door deadlines, normen en verplichtingen.

Haar zoeken naar interpretaties van onthaasten, vertraging, carpe diem, ... vond zij uiteindelijk dicht bij en in haar huis. Carlos is een geduldig en meegaand model !

Ze wil hem in beeld brengen in zijn dagelijkse bezigheden, zonder franjes, maar met het accent op 'alles op zijn tijd'. Met dank voor 50 jaar samen zijn.

ANNY MOONS

0498 59 67 14

annymoos@telenet.be

JEFFREY DE KEYSER

VANAF 24 JUNI 2019

CATHARSIS

Deze reeks is geconcipieerd als een associatieve beeldenstroom uit het onbewuste, en wisselt surrealistische droombeelden en symbolische fragmenten af met schijnbaar vervagende herinneringen en gesublimeerde verlangens. ‘Catharsis’ volgt bewust geen lineaire verhaallijn, maar daalt langs een onvoorspelbaar pad af naar de verborgen diepten van de menselijke psyche. Het geheel is een fragmentarische collage die zowel louterend als verontrustend werkt. Volgens de klassieke Aristotelianse dramaturgie is ‘catharsis’ het resultaat van een collectieve emotionele zuivering van sterke gevoelens bij zowel de toeschouwers als de protagonisten van een tragedie. Hierbij kan de fotograaf zowel de rol van protagonist (de creatieve rebel of absurde held bij Camus) als van toeschouwer (de hegeliaanse waarnemer van toevallige objecten) aannemen. De ambigüiteit van de toeschouwer maakt ook een psychoanalytische lezing van

deze loutering mogelijk. Fotografie wordt dan een therapeutisch medium om herinneringen uit het (collectief) onbewuste op te roepen en te uiten: ‘catharsis’ als rituele reiniging, als een fotografische hunkering naar een tabula rasa bij de maker en de kijker. Bovenop de imaginaire orde van Lacan, de wereld van fantasie en verlangen, wordt de symbolische orde geënt, de wereld zoals ze in de (beeld)taal verschijnt. “Catharsis” bevat in dat verband subtiële verwijzingen en duidelijke knipogen naar het werk en de beeldtaal van surrealistische beeldmakers als Luis Buñuel, Salvador Dalí, René Magritte en David Lynch. De verontrustende symboliek in de beelden lijkt te suggereren dat de symbolische orde op instorten staat en dat de realiteit dreigt te desintegreren. Volgens Nietzsche maakt dit verval de weg vrij voor dionysische energie. Die ongebreidelde, natuurlijke driften die aan de oppervlakte van onze samenleving komen beangstigen ons, maar luiden tegelijk

de geboorte in van iets nieuws. ‘Catharsis’ is opgebouwd als een sequentie waarbij elk beeld in de reeks esthetisch of inhoudelijk, direct of associatief verbonden is met het voorgaande en het volgende beeld. Dit brengt ons bij de derde orde van Lacan: de ongrijpbare objectieve werkelijkheid. De (beeld)taal schiet immers te kort om het onbewuste volledig te ontsluiten. Van zodra het verlangen zijn uitdrukking vindt in een beeld, vervreemdt het beeld van het oorspronkelijke verlangen, dat nooit volledig in beeldtaal kan uitgedrukt worden. In de objectieve werkelijkheid kan hooguit sprake zijn van een gedeeltelijke bevrediging, waardoor het verlangen verschuift naar een volgend beeld, en de ultieme catharsis eeuwig uitgesteld wordt.

JEFFREY DE KEYSER

0496 08 97 70

info@jeffreydekeyser.com

www.jeffreydekeyser.com

STEPHANIE VANDEPUT

VANAF 2 SEPTEMBER 2019

Notes on Kitsch: Cruise

Als fotograaf en kunstenaar heeft Stephanie Vandeput een voorliefde voor kitsch.

In haar reeksen “Notes on Kitsch” onderzoekt ze wat er achter deze wereld van glamour en glitter schuil gaat.

Grappig en glossy staan tegenover droef en melancholisch.

Humor vormt een belangrijk onderdeel van haar fotografie. Verhalen vertellen met een knipoog. Zo zet ze de toeschouwer aan tot kritisch kijken zonder beleerend te worden. Het zijn kleurrijke en vrolijke tafereelen met een zekere tristesse.

Overal is er een ‘unheimlich’ gevoel aanwezig. Je zou willen lachen maar toch voel je je ongemakkelijk als je er naar kijkt. Het zijn verslagen van de westerse wereld.

Deze thema's komen terug in heel haar oeuvre. Bij de documentaire reeks CRUISE ligt de nadruk op een wereld die gecreëerd wordt om de “reële” wereld te vergeten. Vakantiegangers worden ondergedompeld in een pretpark van eten en amusement. De toeristen, decors en strandbeelden geven de kijker een glimp van de kitsch en de surrealistische wereld die cruisen inhoudt.

STEPHANIE VANDEPUT

0472 34 20 63

steph.vandepuut@gmail.com

stephanievandepuutportfolio.weebly.com

